

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Macelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Răspunsurile M. Sale.

(*) Dintre cele cincisprezece răspunsuri, pe cari M. Sa Monarchul li-a dat Duminecă deputațiilor, cari l-au salutat în Cluj, fără îndoială că pe noi Românii în primul rând răspunsurile date celor doi metropoliți români ne interesează. Îndosebi trebuie să ne atragă atenția aminte răspunsul dat metropoliului Miron, care este un fel de repetiție a celui dat acum opt ani, când îndobitorul de naționalități Tisza crezuse necesar să adreseze prin graiul M. Sale dojană Românilor ortodoksi. Și acum M. Sa Monarchul a invitat pe metropoliul Miron să-și folosească toată „marea influență” ce o are asupra credincioșilor pentru a-i îndemna la „consolidarea fidelității către Tron, în iubirea țerii-mame comune, în respectarea legilor și în împlinirea obligamentelor patriotice”.

Însăși foile din Cluj spun, că rău a făcut Bánffy de a făcut ca tocmai lui Miron să-i se dea astfel de răspuns, deoarece el e „cel mai patriot prelat român”. Un ziar spune, că metropoliului Mihali trebuia să-i se dea astfel de „avisuri”, deoarece „mai ales preoții uniți sunt cei cari iau parte la mișcările naționale”.

Noi credem, că Bánffy mai ales le aceea a hotărât astfel de răspuns lui Miron, — pentru-că toate aceste răspunsuri, după usul constituțional — guvernului sunt a se atribui — se-l facă mai jos, silindu-l așa zicând, că ceea-ce nu mai poate duce la îndeplinire prin autoritate, de care nu mai dispune înaintea credincioșilor, să facă prin apucături Bánffy, provocându-se la cuvintele ce i-s-au adresat.

Presa maghiară comentează acest răspuns al M. Sale Monarchului ca un fapt părintesc adresat naționalităților malcontente, mai ales că și superintendentului sâsesc i-s-a dat cam același răspuns.

Recunosc însă în același timp, că răspunsul dat delegației Kultur-egy-let-ului a fost cât se poate de rece.

Eată ce scrie în privința asta „Hazánk”:

„Constatăm înainte de toate răspunsul primit de rece dat de Maiestatea Sa depu-

tațiunii Kultur-egy-let-ului. Nu-cumva acest răspuns este urmarea curentului împăciuitoare al politicii de naționalități inaugurate de curând, politică al cărei prim rezultat a fost grația dată întemnițaților din Vaș și Seghedina?”

Credem, că în adevăr, asta a voit M. Sa Monarchul: răspunsul dat lui Miron este prețul pentru care i-s-a spus și celor dela Kultur-egy-let, că nu-mai așa pot conta pe grația și binevoiența preainaltă, dacă se vor ocupa exclusiv cu chestii culturale.

Ear' cât despre faptul, că superintendentul Sașilor s'a adresat M. Sale în limba germană, și tot în această limbă a primit și răspunsul, neîndoișor că este și el un luminos avis pentru cei-ce nutresc în stat curentul șovinist, pentru acei „patrioți”, cari cred că se prăpădește regatul ungar, dacă în interiorul său se mai dă precădere și altei limbi, decât celei maghiare.

Vorba e acum, ca Ungurii să și iee aminte cuvintele M. Sale.

Grațierea martirilor. „Era Nouă” din Iași scrie:

Grațierea acordată de Împăratul Austriei și Regele Ungariei va fi mult comentată.

Nu ne vom întreba, dacă guvernul unguresc și-a schimbat atitudinea față cu conaționalii noștri în mod spontan sau cedând unor solicitări externe, căci nu avem puțină se controlăm faptele.

Ori-cum însă guvernul unguresc știa că grațierea condamnaților români va fi bine primită în România și când li-a deschis a celorlora ușa temniței în ajunul sosirii Regelui nostru la Viena, știa că face un act de curtenie către statul nostru.

Nu putem lua act de acest fapt, fără a constata cu satisfacție cum s'au schimbat timpurile.

Altă-dată se schimbau la noi treburile interioare după influențe externe. Am scăpat de acele vremi.

Astăzi am ajuns în fine să vedem, că guvernul celui mai șovinist popor ține să manifeste dovezi de prietenie către noi, către micul principat de odinioară, făcând acte de guvernament interior corespunzătoare dorințelor noastre. Cum se schimbă vremurile!

Tinerimea.

(*) Eată un cuvânt, care nici-odată nu e rostit fără să producă o bogată serie de idei, de simțiri ce es ca din izvoare pline; ea crește, ea se face și cu temere, cu dor, cu nădejdi, cu îngrijiri, cu bucurii așteptări se o vezi făcută, călcând pe pragul bărbăției, luându-și partea sa din lucrările națiunii, spunându-și cuvântul la făurirea viitorului.

Mulți nu vor fi de sigur cei-ce nu consimt cu vorbele unui vechiu profesor german, Schaden, care afirma într-o carte specială scrisă despre tinerimea universitară și studiile ei: „nu se poate tăgădui, că unii studenți vor fi întrecând ca cuprins și măsură intelectuală pe mulți demnitari reali” și care adaugă: „dacă experiența a dovedit, că năvurile rele și răutățile claselor și organismelor superioare au pustit orașe, ba și provincii întregi, cum nu ar fi posibil, ca, din contră, o universitate să devină aluatul tuturor acelor cercuri de popor, cu care tinerii ei ar veni în atingere?”

Pasajele acestea, cari sunt scrise înainte de 1848 și se resimt de spiritul vremii și de mișcările ce se pregăteau, caracterizează — generalizându-le — toate epocile, în cari universitățile iau un rol de regeneratori, devenind vetrele intelectuale pentru răspândirea ideilor nouă, răsturnătoare, de reformă.

Dar' — la noi mișcări analoge nu au putut porni dela universități, care ne-au lipsit. Locul lor a fost împlinit de centre mai mici, în care însă spiritul vremii bătușe destul de puternic și nefalsificat, dus fiind de bărbăți și tineri, care l-au înțeles, l-au sorbit și au căutat să-l și înlătureze.

Ne lipsesc și azi aceste mari centre naționale și în mersul poporului nostru luptătorii lui nu sunt spriginiți de propaganda vre-unei maiestose universități naționale.

Nu ne lipsește însă tinerimea, care, desti este grămadită la străine izvoare turbure, stă în legătură strinsă cu o viață clară națională.

Din situaținea aceasta ni-se oferă o singură concluzie, pe care tinerimea nu trebuie să o pearză din vedere: dacă nu sunt date centre naționale universitare și dacă numai legătura cu viața și deci și cu politica națională este isvorul și privilegiul lucrării naționale a tinerimii, legătura aceasta trebuie cultivată în cel mai intens chip, de către toți în genere și din partea fiecăruia în special.

Dacă așa se va face, de sigur divergențele de păreri nu vor cuprinde teren în sinul tinerimii.

Aceasta nu însemnează deloc o înfeodare a tinerimii la direcția oficială a unei politici; ci — însemnează pur și simplu înțelegerea singurei idei azi aplicabile la noi.

Dăm și noi mult pe independența cugetării; ba ne aducem aminte că un serios filosof american, Emerson, a spus, fără-că se-l putem urma ori când, că pentru a fi bărbat trebuie să fii — un disident.

Independența nu poate să însemneze însă totdeauna o perpetuare a contrastelor, a deosebirilor de vederi, cum ar fi în cazul că s'ar admite *ad litteram* paradoxala formulă a lui Emerson.

La tinerime trebuie să mai considerăm însă o împrejurare. Sunt excepții tinerii vizitați de Schaden în frasa citată mai sus; consolidarea vederilor politice și sociale în general nu se face atât de lesne, încât să putem crede că în tinerime disidența ar putea fi totdeauna identică cu bărbăția, cum zice Emerson.

Un profesor german, un vestit profesor și filosof, Dr. Theobald Ziegler ne vine în ajutor pentru caracterizarea vieții politice a tinerimii. Într-o carte a sa nouă (1894) „*Deutsche Student am Ende des 19. Jahrhunderts*” el se ocupă și de raportul tinerimii cu politica și ce scrie el despre ea vrednic de o atențiune mai mare.

Nu a fi corect, zice el, ca studentul să se ocupe de politică; el se se prepare la viață, adică înainte de toate să-și însușească o convingere politică; studiile sale, istoria și economia nu-l ajută la mai ales sunt indispensabile, „mai înainte de toate pentru interes și participare la tot ce se întemplă politic”. Împregiurul lui și ce mișcă în bucurie și tristețe poporul; e „datorie” deci a cetăzii, ei să aibă un natural și rațional a cerceta adunările populare, „tactul” și „modestia”, „înțelesul” și „cunoașterea de sine” o să se însușească studentul poate să-și însușească în ele; „eu aș crede că și aici regulă tăcerea și ascultarea este aurul”. Vorba — adeseori nici cel puțin adevărat.

Dulă aceste sfaturi date tinerimii din Strasburg, Ziegler se întreabă: „Dar studentul poate să se alăture și unui partid?” și răspunde: „Partidele sunt

ceva definit, deplinit; ele sunt contrare frii celui nedepinit și liber —; studentul are dreptul de a-și schimba vederile sale politice, a șovăi, a face chiar salturi: nimeni nu i-o va lua în nume de rău, se nu i-o iee nici el... Astfel de treceri nu sunt de loc în contradicție cu ce a zis (Ziegler) că studentul este consecvent; el este totdeauna și în fiecare moment neîndurat consecvent în punctul său de vedere ce tocmai îl are: el este — de e conservativ, de e social — totdeauna radical”. Dar' tocmai din motivul că schimbările sunt cu ușurință posibile, o înrolare în partide politice nu poate fi temeiul *corporațiilor* studențești...

Ce spune așadar Ziegler? Să așteptăm, fiind tineri, cu alegerea partidului politic, căruia te alături, până-ce te-ai lămurit deplin asupra tuturor programelor și a vieții poporului și când vei fi lămurit — se întri. El ne dă sfaturi de precauțiune și de studiu intensiv al tuturor raporturilor și abia dela aceste face dependentă luarea unei hotărâri definitive.

Dar' să băgăm bine de seamă: Ziegler vorbește de partide politice, nu de partide naționale. Deosebirea este mare. Între partidele politice sunt pendente multe chestii, asupra cărora înțelegerea este grea, anevoioasă și rezerva sfătuită de Ziegler foarte la loc; partidele pur naționale nu cunosc divergențe de acestea și prin urmare nici tinerimea noastră nu are între ce să aleagă. Aici se poate cere deci o necondiționată alăturare la curentul național și restul caracteristicii care cere „radicalismul” de sigur nu va îngrijii nici aici pe nimeni.

Noi nu vorbim încă de Români conservatori-naționali, naționali-liberali, sociali-naționali, ci vorbim de — „partid național”. Altceva nu avem!

Eată pentru-ce atitudinea tinerimii noastre este ușurată; poporul o singură cale bate azi — a luptei naționale — și cu el trebuie să fie tinerimea pe același drum!

Nu poate fi loc deci nici pentru șovăiri, nici pentru divergențe principiale; loc trebuie să se facă numai sentimentelor bune de alipire către cauză, de entuziasm și de corectă apreciere a celor-ce reprezintă mai pur, mai consecvent principiul național.

Eată pentru-ce la noi tinerimea are să lucre în numele păcii între sine și al tovarășiei cu partidul național!

FOIȚA „TRIBUNEL”

Prea târziu...

Cu vorbe aspre totdeauna,
Iubite, de te-am răsplătit,
La despărțire
Atâtea vorbe de iubire
Ți-aș fi șoptit.

Și totdeauna fără milă,
Iubite, de te-am alungat,
Plângând cu jale
Te-aș fi întors din a ta cale
Când ai plecat.

Dar' prea târziu, căci num'atuncia
Ființa ta am priceput...

Când te-am pierdut.

Tu nu mai aveai pentru mine
Nici un cuvânt să-mi mai fi spus...
Cu blândă lună
Rămâni inimă nebulă
Să plângi tu soarele apus.

Iubirea mea.

Rămâi de-apurarea departe,
De vrei să fii iubit de mine,
Cum sus e cerul cel albastru,
Căci sufletul meu e sihastru
Și vecinic vrea să se închine.

Iubirea mea-i o rugăciune,
Ce blând se nălță către tine
Și-mi cere idol sfânt și mare,
Tu vecinic stai în depărtare,
Iubit de vrei să fii de mine.

Elena din Ardeal.

Iosef Marlin.

(Un poet sas.)

Tocmai a apărut un nou fascicul din *Archiv des Vereines für siebenbürgische Landeskunde*. (N. F. XXVI. 3 Heft)

În acest fascicul publică dl Oskar Wittstock un studiu asupra poetului Iosef Marlin, de origine din Sebeș.

Studiul este și pentru noi de interes. Și anume din două motive: el cuprinde o serie de observațiuni bine scrise asupra vieții generale politice a Ardealului în deceniul al patrulea al acestui veac și mijlocește înțelegerea în special a celei sâsești; apoi el ne arată, afară de legăturile lui Marlin cu această viață, o serie de lucrări de ale acestui

poet, care ne privesc pe noi Români foarte de aproape.

Marlin ne asigură autorul, cunoștea bine și limba și literatura română. Căutând subiecte pentru operele sale literare — a găsit și la noi vre-o 3-4 mai mari și le-a prelucrat în forme de novelă, dramă și roman.

Și anume: în formă de novelă a scris o istorisire sub titlul „*Munții din Săsciori*” sau „*Baba Novac Valahul*”; „*Munții din Săsciori*” o povestire din granița militară din anul 1789 este o altă lucrare cu cuprins românesc; în „*Pester Zeitung*”, la care Marlin fusese colaborator și apoi redactor, el a publicat mai multe tradiții și povești românești.

Subiectul pentru o dramă l-a luat din epoca română a istoriei noastre. Drama lui *Decebal* nu-i completă, scenele finale din actual al 5-lea lipsesc; ea nici nu s'a tipărit și în *Archiv Wittstock* reproduce numai câteva scene, dând și cuprinsul dramei, în care Longin are un rol mare. Drama, a cărei primă concepție Marlin a avut-o la vârsta de 18 ani și pe care mai târziu a prelucrat-o, trădează studii istorice serioase. Ea nu-i succedă însă.

Subiectul românesc pentru un roman l'i-l-a dat — Horia. Nici Horia nu este publicat. Wittstock îi consacră însă mari laude acestei compoziții, pentru care editorul Heckenast oferise de-ja 2000 fl. „Horia”, zice Wittstock, „dacă ar fi fost complet fără îndoială ar fi fost una dintre cele mai însemnate lucrări scrise vre-odată din penă sâsească”.

Cred că aș fi așteptat acestui roman, pe care Wittstock comunică, va fi cetății și de Români cu interes. O traducere detăliată:

„Vedeam o carte modestă: eu nu o numesc „epic”, nu o numesc „istorică-romantică”, ci o numesc simplu „tablouri din pace și război”.

„Cartea mea vrea să zugrăvească un popor, în a cărui colibă locuiesc o natură elementară și simplă, atrăgătoare, un popor care trăiește de curând și-a câștigat cu puternic avânt libertatea națională, pentru care în anul 1784 zadarnic și-a versat sângele.

„Cartea mea descrie o răscoală populară, pe care legea o numește o răscoală de haiduci, dar care a devenit așa ceva numai după-ce marea idee a ei s'a pierdut sub faptele de barbară răzbunare a unui popor necopt.

„Eu pu scriu cuvintele serioase ale istoriei, „poesia” m'a condus la colibele românești, dar ea m'a povestit totodată nenorocirea națională a acestui popor.

„Istoria acestei nenorociri este întunecoasă.

În țeara însăși ea e povestită de tradiție, dela colibă la colibă. Censura veche austriacă împiedecă publicarea de date exacte.

Astăzi în acele depărtate și uitate văluri ale Ardealului, pe cari eu le iubesc

scria romanul sau ceva înainte de 18 9.

ca patrie a mea, o mare idee răsărise când cetele lui Horia se infurau contra purtării nedrepte a nobilimii!

„Înainte de ce revoluția franceză, acel semn de alarmă pentru Europa dormitoare, s'a ridicat din sângele tronului regal, înainte de ce în Franța tuna: războiul palatelor, pace colibelor! — în văile Ardealului răsunase deja de pe buze mănioase: războiul palatelor, pace colibelor! Pentru-că de pe tronul reformatorului împărațesc Iosif suflase peste vechile țări ale Austriei un vifor de idei nouă, mântuitoare și Români să ridice vesele și amenințătoare...”

„Despre acel avânt puternic istorisește poemul. În vreme ce Românul pășeste ca liberă națiune în fața Europei, poemul țîi desfășură un chip al colibelor lui, al nădejilor, al durerilor, al luptelor lui...”

Un autor, care a găsit în inima sa astfel de accente pentru noi, merită de sigur o pomenire, care se-l facă cunoscut și publicului român. El a trecut prin lume fără a avea o importanță practică pentru noi; dar resuscitarea vieții și caracterului lui politic și literar este, mi-se pare, potrivită a înmulți la conștientății noastre sași dispozițiile pentru o luptă națională mai energică. Mort în vîrstă de 27 de ani (la 1849) Marlin este totuși un tip interesant și convingător de energie a caracterului și de entuziasm pentru aventurile mai puternice, mai înaintate.

G. B. D.

		Schimb.											
Londra	3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Berlin	3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Paris	3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Viena		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Agio		.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
	cek	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Pentru redacție și
Proprietar

„FAGETANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, CA SOCIETATE PE ACȚIUNI
în Facset (Banat)

acordă după depuneri spre fructificare de ori-ce sumă

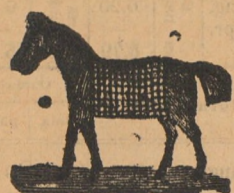
6% interese

la an, solvind institutul contribuțiunea după interesele capitalizate și ridicate.

Depuneri și ridicări se pot efectua și prin postă.

Direcțiunea.

[1504] 89—

Apărați-vă caii contra umezelii și a frigului.

Ca specialitate pentru

TOALE DE CAI

e fără îndoială astăzi firma subscrisă, care numai singură a luat dela una din cele mai mari fabrici de deposit principal și posedă exclusiv dreptul de a vinde și de a livra în masă se află în poziție de a vinde cu preț scăzut, toate foarte trainice lucrate și de cea mai bună calitate.

Toale de cai prima 190 cm. lungime, 130 cm. lat, în cea mai bună calitate, cu câmp negru și bogat brodate, dese și calduroase, pentru un darab numai fl. 2.50. Aceleași, lungi de 2 m. și late de 1 1/2 m. numai fl. 3.—.

Toale galbene elegante pentru fiakeri cu multe și late brodaturi împătrite, late, de culoare roșie închisă, pe celelalte parte sure, dese și moi ca mătasa, cam 2 metri de lungi și 1 1/2 m. de late și se poate întrebuița și ca covor admirabil, un darab numai fl. 5.—.

Toale double pompoase, galbene-aurii de o parte cu câmp galbin-auriu și cu brodaturi împătrite, late, de culoare roșie închisă, pe celelalte parte sure, dese și moi ca mătasa, cam 2 metri de lungi și 1 1/2 m. de late și se poate întrebuița și ca covor admirabil, un darab numai fl. 5.—.

Sunte de epistole pentru comanda dela miliția c. r. și dela nobilimea înaltă.

„Te rog a trimite pentru escadron încă 10 dărațe de toale galbene a fl. 4.—, precum s'a mai trimis”. Reg. de Ulani c. r. Nr. 4, Francisc Josif (escadron 11).

„Trimiteți îndată încă 10 toale a fl. 2.50 și 17 a fl. 4.—.” Administrația de uniformare c. r. dela Reg. 5 de infanterie, Miskolcz.

Conform mostrei, rog să-mi trimiți: 24 toale a fl. 2.50, 12 a fl. 4 și 12 a fl. 5.—. Administrațiunea de mine, Vordernberg.

Se trimite imediat în toate locurile prin postă, tren și corabie cu rambursă fără trimiterea înainte a prețului.

Depositolul fabricii de toale de cai [2532] 3—26

Sof. Hemmer,

VIENA, IV., Schwindgasse 14, parterre, ușa 2.

Deschidere de local!

Îmi permit a aduce la cunoștința p. t. publicului, că 'mi-am deschis în

Piața-mică Nr. 33,

un

DEPOSIT DE FĂINĂ

al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia,

asortată cu toate soiurile de pâstăioase de cea mai bună calitate. Tot aci se poate căpăta de două ori pe zi pâine proaspătă atât albă cât și neagră.

Asigurând p. t. publicului un serviciu foarte prompt, pe lângă prețurile de concurență cele mai ieftine, rog pentru vizite numeroase și subscriu cu toată stima [2700] 2—6

Emma Markovitch,

depoziț de făină al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia

en gros & en detail

Piața-mică Nr. 33.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea numită veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de tirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cum-

Institutul Tipografic în Sibiu.

Edict de licitație.

În 3 Octomvrie la 9 ore a. m. se vor licita pretenșiunile active ale masei de concurs C. A. Markovatz în cancelaria subscrisului curator (strada Bruckenthal 34). [2720] 2—3

Dr. Amos Frâncu,
curatorul masei.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini, Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Fondat în anul 1885.

Fondat în anul 1885.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Reședința societății Orăștie (Szászváros).

Biourourile societății se află în casele proprii (Piața-mare Nr. 2 și 4).

Capital social:

200.000 coroane.

Fondurile proprii ale societății:

150.000 coroane.

Institutul primește:

Depuneri spre fructificare

sub următoarele condiții:

- Depuneri cu anunț de 30 zile, cu 5%;
- „ „ „ de 90 „ cu 5 1/2%;
- „ „ „ făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permitând starea casei, depuneri până la 1000 coroane se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse, se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri, se trimite la cerere gratuit.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face prin postă și se resolvesc fără întârziere.

[2718] 1—6

Direcțiunea.

Starea depunerilor peste 1.200.000 coroane.

Starea depunerilor peste 1.200.000 coroane.

Loteria maghiară concesionată

a sorturilor de clasă

Căștiguri de clasa I.
Tragerea la 16—19 Octomvrie 1895.

	Coroane	Coroane
1 câștig	80,000	80,000
1 „	60,000	60,000
1 „	40,000	40,000
1 „	30,000	30,000
1 „	20,000	20,000
1 „	15,000	15,000
1 „	10,000	10,000
2 „	8,000	16,000
8 „	4,000	32,000
10 „	2,000	20,000
13 „	1,000	13,000
100 „	400	40,000
860 „	200	172,000
9000 „	80	720,000
10000 câștiguri total		1.268,000

Prețurile sorturilor de clasă I.:

1/10	1/20	sort
40.—	4.—	2.— coroane.

Toate sorturile se capătă în locurile de vânzare anunțate prin afșuri.

Budapesta, August 1895.
Șoseaua Andrássy Nr. 5.

Recercări pentru vânzarea sorturilor sunt a se adresa de-adreptul la noi.

Cu privilegiul expoziției millenare d. 1896.

Emisiunea 100.000 sorturi

cu 31499 căștiguri și un premiu.

Căștigurile se plătesc fără nici o detragere. Tragările se fac sub supravegherea autorităților de stat și pe lângă controlul notariului public.

Cel mai mare câștig în cazul cel mai favorabil:

1.000,000

coroane.

Pentru sorturile cumpărate după tragerea clasei I. este a se plăti ulterior taxa clasei I.

Căștiguri de clasa II.
Tragerea la 6—14 Decemvrie 1895.

	Coroane	Coroane
1 premiu	600,000	660,000
1 „	400,000	400,000
1 „	200,000	200,000
1 „	100,000	100,000
1 „	50,000	50,000
2 „	20,000	40,000
2 „	15,000	30,000
4 „	10,000	40,000
10 „	8,000	80,000
27 „	6,000	162,000
100 „	2,000	200,000
200 „	1,000	200,000
1150 „	200	230,000
20000 „	100	2.000,000
21499 câștiguri și premiu		4.332,000

Prețurile sorturilor întregi (valabile pentru ambe tragerile):

1/10	1/20	sort întreg
80.—	8.—	4.— coroane.

Prima loterie maghiară concesionată

a sorturilor de clasă

cu privilegiul expoziției millenare din Budapesta, 100.009 sorturi, cu 31.499 căștiguri de bani împărțite în două clase și cu un premiu.

5 milioane 600.000 coroane valoarea totală

se plătește în numerar fără detragere. — Cel mai mare câștig în cel mai norocos caz

un milion de coroane.

Prima tragere la 16—19 Octomvrie 1895 în Budapesta.

Recomand deci și trimit pe lângă rambursă

sorturi originale pentru clasa I.

sorturi orig. întregi valabile pentru ambe tragerile

1/1	1/2	1/5	1/10	1/20
40.—	20.—	8.—	4.—	2.— coroane.
1/1	1/2	1/5	1/10	1/20
80.—	40.—	16.—	8.—	4.— coroane.

După sorturile întregi, cari s'au tras în clasa primă cu câștig, deodată cu câștigul se plătește și suma anticipată pentru clasa a doua. La comanda prin mandat postal se se scrie adresa cât mai cetet.

Heintze Károly, vînzător principal, Budapesta, szervita-tér 3.

Check-Conto: la casele de păstrare postale 3960. — Adresa telegrafică: „Magyarlottó“ Budapest. La comanda din provincie se se alature separat pentru porto 10 fileri, pentru scrisori recomandate 30 fileri și pentru fiecare listă de trageri 20 fileri. [2547] 4—6

Colectanți, vînzători și agenți se institue pretutindeni.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.